

Nou problema per a Bauzà

EFE

José Ramón Bauzà

Es complica el congrés extraordinari per al president del PP balear, José Ramón Bauzà.

El nou president del PP balear, José Ramón Bauzà, té un problema. Es diu José María Rodríguez, ex-secretari general del partit i ex-conseller d'Interior del govern de Jaume Matas. El dia 26 de novembre proppassat, Rodríguez va guanyar l'elecció a president de la

junta territorial de Palma. Aliat amb el batlle de Calvià, l'anticatalanista Carlos Delgado, els seguidors a la capital del qual donaren suport a Rodríguez i en algun cas s'integraren a la llista crítica, assolí una ampla victòria enfront del candidat oficialista, Francesc Fiol, conseller d'Educació i Cultura amb el govern de Matas: 63% dels vots a favor de Rodríguez i 37% a favor de Fiol. No era una simple elecció del cap local i de les juntes de districte. Hi havia molt més en joc.

La guerra interna. Rosa Estaràs guanyà el congrés balear del PP, el ju-

liol del 2008, però la situació interna del PP no es tranquil·litza. La tensió augmentà quan Estaràs anuncià que optaria a un escó d'eurodiputada a les eleccions del mes de juny passat, en un lloc d'elecció segura. Després de ser escollida per al Parlament Europeu, la presidenta del PP dimití el càrrec. Tots els seus crítics exigiren un congrés extraordinari, però la direcció de Madrid s'hi negà i imposà José Ramón Bauzà com a nou president. Una part important del partit li ha fet costat d'aleshores ençà, però tant l'anticatalanista Delgado –que perdé el congrés contra Estaràs– com el sector de Palma que dona suport a Rodríguez, a més d'alguns altres com ara el del regionalista Jaume Font, insistiren que era imprescindible de convocar l'assemblea extraordinària. A la fi, Bauzà ha acceptat la convocatòria. Però sense dia. El president ha volgut guanyar temps per anar ordint aliances internes i tenir, quan sigui l'hora de convocar el congrés, un suport suficient que li assegurï la victòria.

Enmig d'aquesta situació, el PP havia d'afrontar les eleccions reglamentàries a les juntes locals: després del congrés de les Balears, es convocaren els congressos insulars i, finalment, calia convocar els de cada agrupació local. Les dues agrupacions més importants són les Palma i Calvià. Per resoldre el congrés extraordinari, doncs, prèviament Bauzà havia de guanyar de totes passades a la capital, de forma que s'asseguràs que els futurs delegats de Palma al congrés fossin fidels. Perquè Calvià era i és a les mans de Delgado, que vol tornar presentar-se –ho ha dit nombroses vegades– a president del partit. Per tant, la batalla per a controlar l'agrupació de Palma adquiria una importància política cabdal per al futur de Bauzà i de tot el PP balear.

Quan Rodríguez anuncià que es presentaria a l'elecció a president de la junta local de Palma, al capdavant d'una llista per a ocupar els càrrecs de presidents dels quinze districtes en què es divideix el partit a la capital, tot d'una es va veure que tenia la intenció de reptar a un torcebraç el nou president i –cosa que era més important– que havia pactat amb

A l'esquerra, José María Rodríguez. A la dreta, Carlos Delgado.

Delgado. Aleshores, la direcció del PP de Madrid, d'acord amb la de Palma, ajornà el procés de convocatòria dels congressos locals. Volien guanyar temps per evitar l'enfrontament. Feren pressió a Rodríguez primer perquè no es presentàs i, després, en fracassar aquesta via, intentaren que, almenys, s'integràs en una sola llista pactada amb els oficialistes. Però també s'hi negà. De manera que l'enfrontament era inevitable: el crític d'una banda i l'oficialista Francesc Fiol d'una altra. Val a dir que Bauzà, d'ençà que s'ha fet amo de la presidència del partit, ha amollat llast del passat: a la direcció balear del PP només hi ha dos ex-càrrecs de Matas, Fiol i Antoni Pastor –batlle de Manacor–; tota la resta de consellers de l'ex-president Matas i tots els qui han tingut alguna relació amb encausats judicials, n'han estat apartats. En aquesta estratègia de *neteja de cara* que promou Bauzà, Rodríguez hi sobrava. No l'hi volia ni la direcció de Palma ni la de Madrid.

Com que l'acord no va ser possible, aleshores l'oficialitat del PP féu una altra passa. Fiol va recórrer contra el sistema d'elecció del president de la junta territorial. En lloc de ser de forma indirecta, com havia estat sempre, mitjançant un congrés local, va demanar una elecció per vot universal, directe i secret de tots

els militants de la capital. Madrid ho acceptà. Semblava que Rodríguez perdria una carta important. Perquè controlava l'aparell del partit a Palma, però, en obrir-se l'elecció a tots els militants, se suposava que li seria més difícil. Ara bé, en arribar el dia de l'elecció el resultat va ser molt contundent a favor seu. Votaren més de 2.000 militants, un 45% del total. Un 63% donà suport a Rodríguez i el 37% a Fiol. A la nit, en un cèntric cafè de Palma, els rodriguistes celebraven la victòria fins a altes hores de la matinada. Significativament, amb Rodríguez hi compartia rialles i brindis l'anticatalanista Delgado.

El futur de Bauzà. Després de l'elecció del 26 de novembre, la situació de Bauzà s'ha complicat. Ara és impossible que pugui desfer-se, com volia, de Rodríguez. La seva estratègia de *fer net* de forma absoluta del passat rep un cop molt fort. Si convoca el congrés extraordinari tenint en contra l'aliança entre Rodríguez i Delgado, té serioses probabilitats de perdre. Si Delgado va obtenir contra Estaràs –sense el suport de Rodríguez– un 36% dels vots al congrés del juliol del 2008, ara, en aquestes circumstàncies, podria sorprendre tothom.

En vista dels fets consumats, Bauzà no tindrà cap més remei que mirar de

trencar la convergència entre els dos crítics. La nova estratègia, fruit de la necessitat, sembla que és prou clara: negociar amb Rodríguez. Només així el president del partit podrà tenir opcions certes de vèncer al congrés. El guanyador de Palma ja ha dit que “no donaré un xec en blanc a cap candidat [a president]”. Segons que ha explicat a aquest setmanari un càrrec conservador al Consell de Mallorca, crític amb Bauzà, “no crec que hi hagi un enfrontament; no ens ho podem permetre perquè correriem el seriós risc de fer explotar el partit”. Segons aquesta font, ja s'han fet passes per tranquil·litzar Delgado i per acostar el president i Rodríguez. La idea és que hi hagi un pacte entre tots dos i si llavors Delgado vol presentar batalla que ho faci, però sabent que perdrà. D'una altra banda, la setmana passada, un diputat al Parlament de la línia oficialista del PP es mostrava, en conversa amb EL TEMPS, molt tranquil: “És evident que s'haurà de parlar amb Rodríguez i no crec que hi hagi pas gaires dificultats, perquè ell no vol trencar el partit. Quant a Delgado, sap que està sol i que després del congrés... doncs dependrà de la seva actitud. Però no es pot descartar res, ni tan sols que se'n vagi o que el facin fora.”

Miquel Payeras